

C:\Users\Plazma\Desktop\Knhy pdf\G\Grimmove, br\bratri Grimmove - Čertův ukoptěný bratr.pdb

PDB Name: Čertův ukoptěný bratr
Creator ID: REAd
PDB Type: TEXT
Version: 0
Unique ID Seed: 0
Creation Date: 16.8.1973
Modification Date: 16.8.1973
Last Backup Date: 1.1.1970
Modification Number: 0

Čertův ukoptěný bratr
Wilhelm a Jacob Grimmové

Přeložila a souhlas s publikací dala Jitka Janečková

Zdroj <http://www.pohadky.org/index.html>

Jeden propuštěný voják neměl z čeho žít a neuměl si nijak poradit. Šel tak lesem a za malou chvíli potkal malého mužíka, byl to však čert. Mužík mu pravil:

"Copak ti schází? Vypadáš tak zasmušile."

Tu mu voják odpověděl: "Mám hlad, ale žádné peníze."

Tu čert řekl:

"No, jestli chceš, Honzo, pro mě sloužit a stát se mým pacholkem, budeš mít všeho dost; sedm let mi musíš sloužit, a pak budeš zase volný. Ale jedno ti pravím, nesmíš se mýt, česat, obírat, nehty ani vlasy si stříhat, ani oči si protírat."

Voják pravil: "Chutě do toho! Stejně nic jiného dělat nemohu." a šel s mužíkem pryč. Ten jej vedl přímo do pekla.

Pak mu byl čert řekl, to má dělat. Musel oheň prohrabávat pod kotli, ve kterých uvnitř vězely pekelné pečínky, dům v čistotě udržovat, smetl přede dveře vynášet a na pořádek všeobecně dohlížet, ale toho se měl vyvarovat, aby se jen jednou do těch kotlů podíval, pak by se mu zle vedlo.

Voják řekl. "Dobře, to já vše hravě obstarám."

Pak šel čert pryč za svými záležitostmi a Honza se jal službu plnit. Oheň zaopatřil, vymetl smetl přede dveře, vše, jak přikázáno měl.

Když se byl čert vrátil, uviděl, že je vše hotovo, vypadal spokojeně a šel podruhé pryč.

Voják se dobře po pekle porozhlédl, všude dokola tu stály kotle a v nich to nad tím mocným ohněm vařilo a škvařilo se. On by si svůj život rád zachoval a dobře měl na paměti, jak ho čert varoval, ale nakonec přece jen nemohl odolat, a z jednoho kotle alespoň na chvíli poklici dolů sundal a nakoukl dovnitř.

V kotli seděl jeho dřívější poddůstojník

"A to je ptáček," řekl Honza: "kterého jsem tu načapal! Dříve jsi ty měl v síti mě, teď já mám tebe!" a nechal víko rychle padnout dolů, prohrábnul oheň, aby se zčerstva rozhořel.

Potom šel k druhému kotli a taky poklici trochu poodstrčil a nakouknul dovnitř. A v tom kotli seděl bývalý praporčík

"A to je ptáček, kterého jsem tu načapal! Dříve jsi ty měl v síti mě, teď já mám tebe!" a hodil poklici zpět a přinesl pořádky špalek dřeva, aby se oheň pořádně rozhořel a tomu v kotli bylo horko.

Nyní zatoužil vědět, co ve třetím kotli sedí, tam byl jeden generál.

"A to je ptáček, kterého jsem tu načapal! Dříve jsi ty měl v síti mě, teď já mám tebe!" a přinesl měch, aby ten pekelný oheň pořádně rozfoukal a ten se rozplápolal.

Tak uběhalo sedm let jeho služby v pekle, nemyl se, nečesal se, neobíral se, nestříhal si ani nehty ani vlasy a víčka si neprotíral; a těch sedm let bylo krátkých, že si myslel, že je to jen půl roku. Ale když se nyní ten čas naplnil, přišel k němu čert a pravil:

"No, Honzo, copak jsi dělal?"

"Oheň jsem pod kotli prohrabal, smetl jsem před dveře vymetl."

"Ale taky jsi do kotlů nakoukl, tvoje štěstí je, že jsi dřevo ještě přiložil, jinak by jsi svůj život ztratil. Nyní tvůj čas vypršel, chceš jít opět domů?"

"Ano," odpověděl Honza: "Rád bych věděl, jak se mému otci doma daří."

I řekl mu čert: "Svoji odměnu jsi si vysloužil, jdi a naplň svůj ranec vrchovatě smetím a vezmi si ho domů. Musíš však jít tak jak jsi, nemytý a nečesaný, s dlouhými vlasy na hlavě i na bradě, s neostříhanými nehty a zakalenými očima, a když se tě někdo bude ptát, odkud přicházíš, tak řekneš, že z pekla, a když se tě pak budou ptát, kdo jsi, řekneš, že jsi čertův ukoptěný bratr a také svůj král."

Voják na to neřekl nic a udělal, co mu byl čert řekl, ale nebyl se svou odměnou spokojen. Brzy byl zase v lese, hodil ranec ze zad dolů a chtěl ho vysypat, ale sotva ho otevřel, uviděl, že místo smetí v něm má ryzí zlato.

"To bych si byl nepomyslel," řekl si spokojeně a šel do města.

Před hostincem stál hostinský, a když k němu Honza přicházel, velmi se polekal, protože Honza vypadal hrůzostrašně, jako zlé strašidlo.

Zavolal na něj:.

"Odkud přicházíš?"

"Z pekla."

"A kdo jsi?"

"Jsem čertův ukoptěný bratr a taky svůj král."

Hostinský jej dovnitř pustit nechtěl, ale když mu byl Honza ukázal to zlato, sám mu běžel otevřít dveře. Honza vešel do světnice a byl výborně obsloužen, najedl se a napil, ale neumyl se ani neučesal, jak mu byl čert poručil, a uložil se tak, jak byl, ke spánku.

Hostinský ale nespustil ten ranec plný zlata z očí a neměl klidu, dokud se nebyl v noci připlížil a ranec mu neukradl.

Když Honza druhého dne vstal a chtěl hostinskému zaplatit a dále putovati, tu byl jeho ranec pryč. Ale zakrátko se uklidnil pomysliv si, že bez viny by nešťastný byl, a obrátil se zpět rovnou do pekla, a žaloval čertovi na svoji nouzi a žádal pomoc.

Čert mu řekl:

"Posad' se, já tě umyji, učešu, oberu, nehty a vlasy ti ostříhám a oči vytřu." a když byl hotov, podal Honzovi zase ranec plný smetí a řekl:

"Jdi a řekni tomu hostinskému, že ti má to zlato zase vrátit, jinak já přijdu a odvedu jej, aby tvoje místo u ohně zaujal."

Honza šel tedy nahoru a řekl hostinskému: "Ty jsi moje zlato ukradl, dej mi ho zpět, jinak přijdeš do pekla na moje místo a budeš se muset dívat na ty hrůzy, které já viděl."

Tu mu hostinský všechno zlato dal a ještě víc k tomu přidal a prosil jej, aby o tom pomlčel; a Honza byl teď bohatý muž.

Došel domu ke svému otci, koupil si na sebe obyčejnou plátěnou halenu, chodil světem a hrál, neboť se i tomu u čerta v pekle naučil.

V té zemi byl starý král, před ním musel Honza hrát, a ten z jeho hudby měl takové potěšení, že Honzovi svou nejstarší dceru zaslíbil.

Ale když ona byla slyšela, že si má obyčejného chasníka v plátěné haleně vzít, řekla:

"Než bych to byla učinila, to raději do nejhlubší vody skočím."

Nakonec dal král Honzovi tu nejmladší, která svého otce tak milovala, že souhlasila. A tak dostal čertův ukoptěný bratr královskou dceru, a když byl ten král zemřel, stal se Honza králem.